

193

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1956 r.

w sprawie uposażenia pracowników administracji szkół wyższych.

Na podstawie art. 5 pkt 3 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do pracowników objętych art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zatrudnionych w administracji szkół wyższych.

§ 2. Za szkoły wyższe w rozumieniu § 1 rozporządzenia uważa się szkoły objęte przepisami:

- ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38 i z 1956 r. Nr 41, poz. 185),
- dekretu z dnia 16 września 1953 r. o szkolnictwie artystycznym (Dz. U. Nr 43, poz. 212).

§ 3. Stawki uposażenia zasadniczego pracowników administracji szkół wyższych ustala się, jak następuje:

Grupa uposażenia	Miesięcznie zł
I	1.850
II	1.600
III	1.380
IV	1.150
V	990
VI	860
VII	760
VIII	700
IX	650
X	610
XI	580
XII	550

§ 4. Pracownikom pobierającym uposażenie zasadnicze w wysokości ustalonej w § 3. nie przysługują dodatki lokalne (stołeczny i morski).

§ 5. Do pracowników określonych w § 1 stosuje się w sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszerogowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Nr 14, poz. 92 z późniejszymi zmianami) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych (Dz. U. Nr 14, poz. 94 z późniejszymi zmianami).

§ 6. 1. Pracownikom określonym w § 1, którzy wykonują pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, może być przyznany dodatek specjalny w wysokości od 10 do 30% uposażenia zasadniczego.

2. Szczegółowy wykaz prac, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość procentową dodatku, zależną od stopnia szkodliwości i uciążliwości pracy, określają właściwi ministrowie, którym podlegają szkoły wyższe, w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz z właściwymi związkami zawodowymi.

§ 7. 1. W razie gdy organizacja zajęć dydaktycznych i naukowych w szkole wyższej powoduje konieczność zatrudnienia pedlów i woźnych (st. pedlów, st. woźnych) w godzi-

nach nadliczbowych, pracownikom tym przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w następującej wysokości:

- 1) za pierwsze dwie godziny ponad 8 godzin na dobę — po 150% zasadniczej stawki godzinowej,
- 2) za następne godziny nadliczbowe oraz godziny nadliczbowe przypadające w święta i w nocy — po 200% zasadniczej stawki godzinowej.

2. Zasadniczą stawkę godzinową otrzymuje się przez podzielenie otrzymywanego przez pracowników wymienionych w ust. 1 miesięcznego uposażenia zasadniczego przez 200.

§ 8. Minister Finansów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych ustali w drodze zarządzenia zasady wynagrodzenia dozorców, portierów i strażników zatrudnionych w szkołach wyższych.

§ 9. Tracą moc obowiązującą — w zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem — przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie kwot uposażenia zasadniczego i dodatków lokalnych dla pracowników państwowych (Dz. U. Nr 14, poz. 82 z późniejszymi zmianami).

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak